

Efendić Muharem, [REDACTED] rođen [REDACTED] 1946. godine u Bratuncu, [REDACTED]

Ikanović Izet zv. „Kratelj“, [REDACTED] rođen [REDACTED] 1971. godine u mjestu Sniježnica, opština Teočak, [REDACTED]

što su:

Za vrijeme rata i oružanog sukoba u Bosni i Hercegovini između vojnih i policijskih snaga R BiH i vojnih i policijskih snaga Republike Srpske, na području opština Teočak, Sapna, Zvornik, Ugljevik, u periodu od aprila 1993. do jula 1994. godine, u svojstvu pripadnika Armije R BiH, u Rastošnici – Here, opština Sapna, gdje je bilo komandno mjesto 1. Teočanske brigade „HM“ Armije R BiH, postupali suprotno pravilima međunarodnog humanitarnog prava prema ratnim zarobljenicima i suprotno odredbi zajedničkog člana 3 stav 1. tačka a) i d) III Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12.08.1949. godine, te člana 5. III Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima i člana 45. Dopunskog protokola I uz Ženevske konvencije,

i to:

Avdičević Dževad zv. „Babak“, u svojstvu komandanta 1. Teočanske brigade „HM“ (1. Teočanska brigada/ 1. Teočanska brigada „Hajrudin Mešić“/ I. Slavna Teočanska brigada „Hajrudin Mešić“/ 255. Slavna brdska brigada „Hajrudin Mešić“ Teočak) Armije R BiH, **Efendić Muharem** u svojstvu komandanta 4. Operativne grupe Kalesija II Korpusa Armije R BiH (OG-4), **Hadžajlić Ahmed** u svojstvu komandanta IKM-3 (istureno komandno mjesto) Teočak, II Korpusa Armije R BiH, **Ikanović Izet**, u svojstvu komandira voda Vojne policije (VP) pri 1. Teočanskoj brigadi „HM“ Armije R BiH,

na način da su:

I – Avdičević Dževad

Avdičević Dževad, u svojstvu komandanta 1. Teočanske brigade „HM“ Armije R BiH u Rastošnici, zaseok Here, opština Sapna, u napuštenim srpskim kućama, gdje se nalazilo Komandno mjesto 1. Teočanske brigade, **formirao i organizovao** improvizovani zatočenički objekat u prostorijama pomoćnog objekta (šupa) u krugu dvorišta kuće u kojoj je bila Komanda brigade i improvizovani zatočenički objekat u kući vl. [REDAKTIRANO] u kojoj je bilo sjedište voda vojne policije 1. Teočanske brigade u Herama, a u kojim objektima je u različitim vremenskim periodima od maja 1993.godine do februara 1994.godine, **prihvatio i zatvorio** ratne zarobljenike, pripadnike Vojske Republike Srpske (VRS) [REDAKTIRANO], te kao lice ovlašteno za postupanje sa ratnim zarobljenicima, **propustio da im odredi status ratnog zarobljenika i obezbjedi** minimum prava zagantovanih međunarodnim humanitarnim pravom, te postupio **protivno** obavezujućim pravilima i naredbi o postupanju sa ratnim zarobljenicima, a koje naredbe je donijela Komanda 2. korpusa AR BiH u toku 1992.godine i dostavila svim niže formacijskim jedinicama, te tako,

- a) nakon što je na lokalitetu Banj Brda na planini Majevidi, u toku oružanih borbenih dejstava između pripadnika Armije R BiH i pripadnika VRS-a, dana 21.04.1993.godine ranjen i zarobljen pripadnik Vojne policije 2. majevidske brigade Istočno-bosanskog Korpusa (IBK) VRS-a, [REDAKTIRANO] te je isti od strane pripadnika Armije R BiH - III bataljona 206. Viteške brdske brigade Zvornik (Sapna)/ 206. vbbr, sproveden u Goduš u zoni odgovornosti 206. vbbr gdje je bio zatvoren i ispitivan od strane bezbjednosnih organa brigade, te početkom maja 1993.godine prebačen u Here, gdje je ratnog zarobljenika Avdičević Dževad u svojstvu komandanta 1. Teočanske brigade „HM“ **prihvatio i zatvorio** u improvizovani zatočenički objekat u kuću kojoj je bilo sjedište Vojne policije u Herama, te **propustio da mu odredi status ratnog zarobljenika** i obezbjedi prava i tretman zagantovan pravilima međunarodnog humanitarnog prava, **niti ga je predao nadležnim vojnim pravosudnim organima**, a nakon toga u namjeri da od porodice ratnog zarobljenika [REDAKTIRANO] izdejstvuje otkupninu na ime razmjene, u novcu ili određenoj količini prehrambenih artikala, brašna ili tome slično, istog skrivao u navedenom objektu od više komande i predstavnika MKCK, sve do sredine decembra 1993.godine,
- b) nakon što su pripadnici Izviđačko-diverzantske čete (IDČ) 1. Teočanske brigade „HM“ u toku borbene akcije u mjestu Žuge, na planini Majevidi dana 27.10.1993.godine u zoni odgovornosti VRS-a u rovu zarobili pripadnika VRS [REDAKTIRANO] i istog sprovedi u komandu brigade, gdje je ratnog zarobljenika Avdičević Dževad **prihvatio i zatvorio** u improvizovani pomoćni objekat (šupa) u sklopu dvorišta kuće gdje je bila smještena komanda brigade, te istog skrivao u navedenom objektu od strane više komande sve do njegovog evidentiranja od strane predstavnika MKCK-a dana 28.12.1993.godine, pa i dalje držao sve do njegove razmjene 17.02.1994. godine, te propustio da mu odredi status ratnog zarobljenika i obezbjedi prava i tretman zagantovan pravilima međunarodnog humanitarnog prava, **niti ga je predao nadležnim vojnim pravosudnim organima**,

- c) nakon što su u toku oružanih sukoba vezano za ofanzivu „Seminar“ ili „Drina 93“, u zoni odgovornosti 1. Teočanske brigade „HM“ i 206. vbbi Armije R BiH na potezu kote Zečja Kosa Laze - Mirkova kuća (Damjanovići-Laze), pripadnici 1. Teočanske brigade „HM“ zarobili dana 04.12.1993.godine pripadnika lokanjskog bataljona – Zvorničke brigade VRS-a [REDACTED] te doveli u komandu 1. Teočanske brigade u Herama, gdje je ratnog zarobljenika Avdičević Dževad **prihvatio i zatvorio** u improvizovani pomoćni objekat u sklopu kuće gdje je bilo sjedište vojne policije brigade u Herama, te propustio da mu odredi status ratnog zarobljenika i obezbjedi prava i tretman zagarantovan pravilima međunarodnog humanitarnog prava, **niti ga je predao nadležnim vojnim pravosudnim organima**, sve do sredine decembra 1993.godine,

te je tako Avdičević Dževad, svjesno i voljno, ratne zarobljenike pripadnike VRS, [REDACTED] u dužem vremenskom periodu **držao zatvorene i prikrio** njihovo zatočenje, propustio da im odredi status ratnih zarobljenika i obezbjedi prava i tretman zagarantovan pravilima međunarodnog humanitarnog prava, **niti je iste predao nadležnim vojnim pravosudnim organima**, što je bilo suprotno pravilima o postupanju sa ratnim zarobljenicima i naredbama donesenim od strane više komande, a posebno u vezi sa načinom kako i kada se ratni zarobljenici sprovode u Okružni vojni zatvor u Tuzlu, čime je Avdičević Dževad postupio suprotno obavezujućim pravilima II Korpusa o postupanju sa ratnim zarobljenicima, te ratne zarobljenike time **lišio prava na pravično i nepristrasno suđenje**,

II –Avdičević Dževad i Ikanović Izet

Avdičević Dževad, u svojstvu komandanta 1. Teočanske brigade i Ikanović Izet, u svojstvu komandira voda Vojne policije (VP) pri 1. Teočanskoj brigadi Armije R BiH, svako u okviru svojih ovlaštenja, kao rukovodna lica, vršeći nadzor nad uslovima zatočenja u prostorijama pomoćnog objekta (šupa) u krugu dvorišta kuće u kojoj je bila komanda brigade i u improvizovani zatočenički objekat u kući vl. [REDACTED] u kojoj je bilo sjedište Vojne policije 1. Teočanske brigade u Herama, a u kojim objektima su u različitim vremenskim periodima od maja 1993.godine do februara 1994.godine bili zatvoreni ratni zarobljenici pripadnici VRS [REDACTED] imali ovlaštenja da mijenjaju uslove zatočenja, da određuju dnevni režim ratnih zarobljenika, da im odobravaju veću slobodu i prava unutar prostorija u kojima su bili zatvoreni, uključujući pri tome razumne životne i higijenske standarde, kojim ovlaštenjima se nisu koristili u dovoljnoj mjeri niti su pokrenuli potrebne aktivnosti kako bi se stanje u pogledu smještaja, ishrane, održavanja lične higijene i pružanja medicinske pomoći dovelo u stanje minimalnih standarda propisanih Ženevskom konvencijom o postupanju sa ratnim zarobljenicima,

pa su tako ratni zarobljenici boravili u neuslovnim prostorijama, i to u šupi koja je inače služila za smještaj drva i nije bila namijenjena za boravak ljudi u njoj, bez odgovarajućeg grijanja, sa malim otvorom za dotok svjetlosti, kao i u prostorijama u kući [REDACTED], koje su bile neuslovne za boravak ljudi, lišeni mogućnosti obavljanja osnovnih higijenskih potreba, pri čemu su fiziološke

potrebe obavljali u prostorijama u kojima su bili zatvoreni, uskraćeni za dovoljne količine hrane i vode, pa čak i po nekoliko dana, izloženi fizičkom i psihičkom zlostavljanju od strane NN pripadnika 1. Teočanske brigade „HM“ i drugih NN lica, te uskraćeni za adekvatnu medicinsku pomoć, čak i poslije zadobijenih povreda kao posljedica fizičkog zlostavljanja, a [REDACTED] imao povrede i od ranjavanja, što je kod njih izazivalo konstantni osjećaj bespomoćnosti, neizvjesnosti i straha za svoj život, dok su pritom gubili na težini, bili higijenski zapušteni, te trpili fizičke i duševne bolove i patnje,

III – Avdičević Dževad i Ikanović Izet

Avdičević Dževad, u svojstvu komandanta 1. Teočanske brigade Armije R BiH i **Ikanović Izet**, u svojstvu komandira voda Vojne policije (VP) pri 1. Teočanskoj brigadi Armije R BiH, obzirom na rukovodeće funkcije koje su obavljali, svako u okviru svog ovlaštenja, **organizovali i nadgledali fizičko obezbjeđenje ratnih zarobljenika** [REDACTED], koji su vršili njima *de iure* i *de facto* podređeni pripadnici voda vojne policije 1. Teočanske brigade, na način da su **omogućili, dozvolili i saglasili se** da NN pripadnici vojne policije nad kojima su imali direktnu ingerencije i efektivnu kontrolu, u periodu od maja do decembra 1993. godine, zlostavljaju ratne zarobljenike i dozvoljavaju da u prostoriju slobodno i neovlašteno ulaze drugi NN pripadnici brigade i druga NN lica sa područja Hera i Teočaka, koji su tom prilikom ratnim zarobljenicima nanosili velike patnje ili povrede tjelesnog integriteta ili zdravlja, na način da su

- a) NN vojni policajci kojima su Avdičević Dževad i Ikanović Izet bili *de facto* i *de iure* nadređeni i nad kojima su imali direktnu ingerencije i efektivnu kontrolu, ratnog zarobljenika pripadnika VRS-a [REDACTED] tačno neutvrđenih dana u periodu od maja do decembra 1993. godine, vezali lancima oko nogu u posebnoj prostoriji – sobi u sklopu kuće gdje je bilo i sjedište VP u Herama, u kojoj je već bio zatvoren, nakon čega su za sada NN vojni policajci ulazili u prostoriju u kojoj je bio [REDACTED] i istog psihički i fizički zlostavljali, te omogućili trećim NN licima, da u prostoriju slobodno i neovlašteno ulaze i ratnom zarobljeniku nanose teške fizičke i psihičke bolove i patnje, te povrede tijela, kao što su povrede u vidu preloma rebara,
- b) NN vojni policajcima kojima su Avdičević Dževad i Ikanović Izet bili *de facto* i *de iure* nadređeni i nad kojima su imali direktnu ingerencije i efektivnu kontrolu, zlostavljali ratnog zarobljenika pripadnik VRS-a [REDACTED] koji je bio zatvoren u pomoćni objekat (šupu) u sklopu dvorišta kuće gdje je bilo komandno mjesto brigade tačno netvrđenih dana u toku decembra 1993. godine, na način da su ulazili u prostoriju u kojoj je bio [REDACTED] i istog psihički i fizički zlostavljali, te omogućili NN trećim licima da u prostoriju slobodno i neovlašteno ulaze i ratnom zarobljeniku nanose teške fizičke i psihičke patnje, pa je dana 03.12.1993. godine u prostoriju gdje je bio zatvoren [REDACTED], došao jedan za sada NN civil i pretukao [REDACTED], a potom ga je istog dana pretukao i pripadnik brigade [REDACTED] (umro), na način da ga je udario nogom u predjelu lica, te više puta udarao čeličnom šipkom po tijelu, od kojih udaraca je zadobio teške tjelesne povrede, a zatim su [REDACTED] pripadnici Vojne policije, prebacili u kuću gdje je bio

smješten vod VP u Herama, gdje su ga tačno netvrđenih dana u toku decembra 1993. godine tukli i mučili NN pripadnici vojne policije, kao i lica po nadimcima [REDACTED], tako što su ga tukli šakama i bokserima po glavi, skakali obuvenim vojničkim čizmama po nogama, davali da jede so, pri čemu je ratni zarobljenik [REDACTED] trpio teške tjelesne i duševne bolove i patnje, a nakon zadobijenih tjelesnih povreda istom nije pružena nikakva medicinska pomoć,

- c) NN vojni policajci kojima su Avdičević Dževad i Ikanović Izet bili *de facto* i *de iure* nadređeni i nad kojima su imali direktnu ingerencije i efektivnu kontrolu, zlostavljali ratnog zarobljenika pripadnika VRS-a, [REDACTED], koji je bio zatvoren u pomoćni objekat (šupu) u sklopu dvorišta kuće gdje je bilo komandno mjesto brigade, a u kojem je prethodno bio zatvoren [REDACTED], tačno netvrđenih dana početkom decembra 1993. godine, na način da su ulazili u prostoriju u kojoj je bio [REDACTED] i istog psihički i fizički zlostavljali, te omogućili trećim NN licima da u prostoriju slobodno i neovlašteno ulaze i ratnom zarobljeniku nanose teške fizičke i psihičke patnje, te povrede uslijed kojih je dolazilo do obilnog krvarenja, a koje tragove krvi na zidovima i podu je uočio ratni zarobljenik [REDACTED], kada je ponovo vraćen u istu prostoriju,

IV – Efendić Muharem, Hadžajlić Ahmed i Avdičević Dževad

Sredinom decembra 1993.godine, u selo Rastošnica – zaseok Here, a nakon što su **Efendić Muharem u svojstvu komandanta 4. Operativne grupe Kalesija II Korpusa Armije R BiH (4. OG) i Hadžajlić Ahmed u svojstvu komandanta IKM-3 (istureno komandno mjesto) Teočak,** zajedno i u dogovoru sa **Avdičević Dževadom** u svojstvu komandanta 1. Teočanske brigade Armije R BiH, iako su znali da je strijeljanje – ubistvo ratnih zarobljenika zabranjeno III Ženevskom konvencijom o postupanju sa ratnim zarobljenicima iz 1949. godine, te da ratni zarobljenici uživaju posebnu zaštitu u međunarodnom humanitarnom pravu, **svjesno i voljno donijeli odluku o strijeljanju ratnih zarobljenika pripadnika VRS-a [REDACTED],** i u tom pravcu formirali „Priječki sud“, pa su Avdičević Dževad, Hadžajlić Ahmed i Efendić Muharem **naredili ubistvo ratnih zarobljenika** na način da su Avdičević Dževad i Hadžajlić Ahmed navedenu odluku o strijeljanju ratnih zarobljenika **izdiktirali i potpisali,** kod nadležnog referenta za protokol u brigadi, a Efendić Muharem **bio prisutan** u komadi 1. Teočanske brigade i **saglasio se** sa pismenom naredbom, te su Efendić Muharem, Hadžajlić Ahmed i Avdičević Dževad, **zajedno naredili da se strijeljanje izvrši** javno dana 15.12.1993.godine u 15:00 časova, u blizini Komandnog mjesta brigade, naspram medicinskog stacionara,

pa je nakon donošenja pismene naredbe, Avdičević Dževad **izdao usmenu naredbu [REDACTED] (mrtav),** vojniku 1. Teočanske brigade, **da strijelja ratne zarobljenike [REDACTED]** [REDACTED] te je zasad neidentifikovani pripadnik VP iz pritvorskih prostorija VP u Herama izveo ratne zarobljenike, a zatim [REDACTED] pod oružjem iste sproveo preko puta objekta saniteta, gdje su već bile iskopane grobne rake i bio okupljen veći broj pripadnika brigade, medicinskog osoblja, osoblja iz logistike, kuhinje i drugih lica, a zatim je NN pripadnik VP policije pročitao naredbu o strijeljanju, te je nakon toga [REDACTED] iz neposredne blizine pucanjem iz

vatrenog oružja - puške u pravcu glava [REDAKTORANO] istima nanio smrtonosne povrede, te su njihova tijela odmah pokopana u zasebna grobna mjesta,

a nakon toga, **Avdičević Dževad** tražio da se organizuje razmjena od strane Okružne komisije za razmjenu 2. korpusa za pripadnike AR BiH i pripadnike VRS-a, u zoni odgovornosti 1. Teočanske brigade "HM", na mostu u Priboju prema Teočaku, dana 17.02.1994.godine, kada je razmijenjeno tijelo ratnog zarobljenika [REDAKTORANO], a [REDAKTORANO] je živ razmijenjen, dok je **Avdičević Dževad** i dalje nastavio sa skrivanjem tijela ubijenog ratnog zarobljenika [REDAKTORANO], pa je mimo nadležnih komisija za razmjenu tek dana 22.07.1994.godine organizovao razmjenu na mostu u Priboju prema Teočaku, kada je razmijenjeno tijelo [REDAKTORANO], koje je zatim ukopano kao NN u groblju Pučile u Bijeljini, a u julu 2007.godine putem DNK analize identifikovano kao [REDAKTORANO]

čime bi počinili:

osumnjičeni **Avdičević Dževad** radnjama opisanim pod tačkama I počinio krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. stav 1. tačka c) u vezi sa članom 180. stav 1. KZ BiH, a pod radnjama opisanim u tačkama II, III i IV počinio Ratni zločin protiv Ratnih zarobljenika iz člana 175. stav 1. tačke a) i b) vezi sa članom 180. stav 1. i članom 29. KZ BiH,

osumnjičeni **Hadžajlić Ahmed** radnjama opisanim pod tačkom IV počinio krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. stav 1. tačka a), u vezi sa članom 180. stav 1. i članom 29. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine,

osumnjičeni **Efendić Muharem** radnjama opisanim pod tačkom IV počinio krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. stav 1. tačka a), u vezi sa članom 180. stav 1. i članom 29. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine,

osumnjičeni **Ikanović Izet** radnjama opisanim pod tačkama II i III počinio krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. stav 1. tačke a) i b), u vezi sa članom 180. stav 1. i članom 29. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine.

PRIJEDLOG ZA ODREĐIVANJE MJERA ZABRANE

Na osnovu rezultata istrage koju je provelo Tužilaštvo BiH, postoji osnovana sumnja da su osumnjičeni **Avdičević Dževad**, **Hadžajlić Ahmed**, **Efendić Muharem** i **Ikanović Izet** počinili krivično djelo Ratni zločin protiv Ratnih zarobljenika iz člana 175. stav 1. tačke a) i b) u vezi sa članom 180. stav 1. i članom 29. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine.

Za osiguranje njihove prisutnosti i za uspješno vođenje krivičnog postupka u skladu sa odredbama člana 126.b stav 4. ZKP-a BiH, Tužilaštvo predlaže da se osumnjičenima **Avdičević Dževadu**, **Hadžajlić Ahmedu**, **Efendić Muharemu** i **Ikanović Izetu** odrede mjere zabrane u skladu sa zakonskim odredbama iz člana 126. stav 2., člana 126.a stav 1. tačke c) i d), te člana 126.c stav 2, 4 i 5:

- Privremeno oduzimanje putnih isprava uz zabranu izdavanja novih putnih isprava, kao i zabrana korištenja lične karte za prelazak preko državne granice Bosne i Hercegovine,
- Zabrana sastajanja s određenim osobama (svjedocima navedenim u optužnici i međusobno)
- Naredba da se povremeno javljaju određenom državnom organu.

Razlozi i osnov za određivanje mjera zabrana prema osumnjičenima proizlaze iz činjenice da je za djelo za koje se terete propisana kazna zatvora 10 godina ili kazna dugotrajnog zatvora. Dakle, osumnjičenima se na teret stavlja jedno od najtežih krivičnih djela propisanih krivičnim zakonodavstvom BiH. Podizanjem optužnice, osumnjičeni će postati svjesti težine djela koje im se stavlja na teret, što bi mogao biti motiv za izbjegavanje ovog krivičnog postupka. Smatramo da je to dovoljan razlog da se osumnjičenima privremeno oduzmu putne isprave, kako bi se onemogućili da izbjegnju efikasno vođenje krivičnog postupka.

U odnosu na ove činjenice i okolnosti, posebno ističemo da osumnjičeni Hadžajlić Ahmed, pored državljanstva BiH ima i državljanstvo [REDACTED], gdje ima i [REDACTED]. Pošto je utvrđeno da osumnjičeni Hadžajlić Ahmed nema [REDACTED] u Bosni i Hercegovini, od osumnjičenog su prilikom ispitivanja privremeno oduzeti [REDACTED] o čemu je posebnim aktom, odmah obavješten Sud BiH.

Mjera zabrana sastajanja međusobno osumnjičenih, kao i zabrana prilaska i kontaktiranja sa svjedocima u ovom predmetu, zbog opasnosti od uticaja na saučesnike i svjedoke, ogleda se u broju optuženih lica i načinu njihovog učestvovanja u izvršenju krivičnih djela, kao i broju svjedoka saslušanih u toku istrage.

U vezi sa zakonskim osnovom za predlaganje mjera zabrane sastajanja sa određenim osobama – svjedocima u ovom predmetu zasniva se na činjenicama, da su sva osumnjičena lica u vrijeme izvršenja krivičnog djela obavljali odgovorne rukovodeće funkcije, tako je Avdičević Dževad postupao u svojstvu komandanta brigade, Hadžajlić Ahmed u svojstvu komandanta IKM-3 Teočak, Efendić Muharem u svojstvu komandanta OG 4 Drugog korpusa Armije R BiH, a Ikanović Izet u svojstvu komandira voda vojne policije 1. Teočanske brigade.

Prilikom saslušanja svjedoka u istrazi Tužilaštvo je došlo do informacija da su neki od osumnjičenih već ranije pokušavali da utiču na svjedoke i prikrivaju dokaze, pa u tom smislu upućujemo na iskaz svjedoka [REDACTED] koji je opisivao situaciju da su prvoosumnjičeni i njegov brat dolazili njegovoj kući te se raspitivali o veoma bitnom dokumenti za ovaj predmet, kojeg Tužilaštvo tokom opsežne istrage nije moglo pronaći.

U ovom predmetu tužilaštvo osumnjičenim licima kao vid odgovornosti stavlja zajedničku radnju izvršenja u vremenskom periodu od maja 1993. do februara 1994. godine, a kako će podizanjem optužnice biti potpuno upoznati sa krivičnim djelom i konkretnim radnjama i propustima koje im se stavlja na teret, međusobnim komunikacijama u vezi toka događaja, mogli bi pokušati da negiraju ili barem znatno umanje svoje doprinose u izvršenju krivičnog djela.

Tokom istrage saslušan je veliki broj svjedoka, a u optužnici je predloženo saslušanje 93 svjedoka optužbe. Veliki broj svjedoka, a koji čine veoma važnu kategoriju svjedoka optužbe, su pripadnici vojne policije, 1. Teočanske brigade, IKM-a i 4 OG. Za ove svjedoke je značajno da su i oni pripadali istim vojnim strukturama kao i osumnjičeni, pa tužilaštvo i po tom osnovu zaključuje da je opasnost od uticaja na svjedoke konkretna, realna i lako ostvariva.

Činjenica da su svjedoci već u istrazi dali izjave jeste značajna, međutim presuda se zasniva na dokazima izvedenim neposredno na glavnom pretresu i utoliko je bitno da svjedoci svoj iskaz daju slobodno i bez bilo kakvih pritisaka.

Zboga svega navedenog Tužilaštvo BiH predlaže da se osumnjičenima odrede mjere zabrane u skladu sa članovima 126 stav. 2, 126.a stav 1 tačke c) i d), 126.b stav 4. i člana 126.c stav 2, 4 i 5 ZKP BiH.

TUŽILAC

Tužilaštva Bosne i Hercegovine

U prilogu:

7 registratora u kojem se nalazi originalna dokumentacija